

Arrest

nr. 176 732 van 21 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 28 april 1985 te Benin City, en etnisch Igbo te zijn. Vervolgens beweerde u ook in Lagos en in Delta te hebben gewoond. Voordat u uw land hebt verlaten en u naar Europa bent gereisd, woonde u in Benin City en verbleef u meer dan tien jaar in 'Cowry' in Kano state. U bent tot het zesde jaar lager onderwijs naar school gegaan in Benin en u werkte als modeontwerpster.

Uw vader was politieagent, begin 2015 heeft uw vader met de hulp van vier tot vijf andere mannen iemand gearresteerd van Boko Haram, dit gebeurde in Kano. Die man werd opgesloten in het politiestation waar uw vader werkte, in 'Cowry' politiestation. Uw vader kreeg vervolgens tweemaal een brief van Boko Haram, één keer in het bureau en de tweede keer aan zijn huis. De brief vermeldde dat

uw vader en de familie zouden worden gedood, aangezien uw vader die man gearresteerd heeft. In oktober kwamen ze naar het huis van uw vader, uw zus werd gedood en uw vader zijn been werd afgehakt. Het dreigement werd geuit dat ze al zijn kinderen zouden doden en dat ze terug gingen komen. U was op dat moment niet thuis maar u was op uw werk, een buur is u komen roepen en u bent naar huis gekomen, waar u uw vermoorde zus aantrof. Uw vader was reeds naar het ziekenhuis gebracht. U bent bij uw vader naar het ziekenhuis gegaan, uw vader zei dat alle kinderen zouden gedood worden en dat u diende te vluchten. U bent toen naar het huis van de zus van uw vader gegaan, ze woonde toen ook in Kano met haar man, u heeft daar gedurende één maand gewoond. In november 2015 belde u naar uw vader, de telefoon werkte niet dus u belde naar zijn vriend, er werd u toen verteld dat uw vader overleden was. Ondertussen kwam Boko Haram nog elke dag naar het huis van uw vader, om te zien of ze iemand konden doden. Dit bent u te weten gekomen van een buur. Toen hebt u besloten om het land te verlaten.

U bent uit Nigeria vertrokken en u bent naar Libië gegaan. Vervolgens ging u naar Italië, op 04 mei 2016 bent u in België aangekomen. Uit de bijlage 39bis afgeleverd door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna 'dvz') blijkt dat u op 19 augustus 2016 door de Belgische autoriteiten werd gecontroleerd en dat deze controle uitwees dat u zich illegaal op het grondgebied bevond. U werd daarom overgebracht naar een gesloten centrum. Op 29 augustus 2016 heeft u daar asiel aangevraagd.

B. Motivering

Wat betreft de door u opgeworpen problemen betreft, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ten eerste kan het volgende worden opgemerkt in verband met uw nationaliteit. U verklaarde aanvankelijk bij het indienen van uw asielaanvraag de Ghanese nationaliteit te bezitten (zie bijlage 26 dd. 29 augustus 2016). U paste uw nationaliteit aan naar Nigeriaanse tijdens het gehoor door de DVZ (zie gehoor dvz dd. 2 september 2016, ptn. 5 en 6). Wanneer u tijdens het gehoor door het CGVS werd gevraagd hoe het komt dat u eerst Ghana zei, antwoordt u "Ik wilde het niet vertellen, ik wist niet dat het politie was, ik was verrast dat het politie was." (cgvs p. 8). Dit vormt echter geen (afdoende) verantwoording voor het verbergen van uw (echte) nationaliteit. Deze vaststelling hypothekeert in negatieve zin de waarachtigheid van het geheel van uw verklaringen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u de door u geopperde afkomst uit Cowry te Nigeria gelegen in de staat Kano, absoluut niet geloofwaardig heeft weten te maken, en derhalve evenmin het door u geopperd asielrelaas. U gevraagd naar welke talen er allemaal worden gesproken in Kano, stelt u het volgende: "Het is geen Igbo, geen Engels, ze spreken, ze hebben hun eigen taal, hoe noemt het ook alweer. Kano heeft een eigen taal, Europa heeft zijn eigen taal,... dat is hoe het is" (gehoorverslag CGVS dd. 14 september 2016 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3). Vervolgens kan u toch op de naam Hausa komen, maar geeft u toe niet te weten hoe u het spelt en spreekt (cgvs p. 3). U gevraagd of u wat over uw buurt kan vertellen in 'Cowry', wat er daar allemaal te vinden is, of er daar gebouwen of belangrijke zaken zijn, vermeldt u 'Papa Emeka', die een buur van u was (CGVS p. 7). U gevraagd naar andere zaken over uw buurt, zegt u simpelweg 'neen' (cgvs p. 7). Gepolst naar wat u ziet als u uw huis in Cowry verlaat, zegt u wederom 'niets' (cgvs p. 7). U de vraag verduidelijkt, meer bepaald waarvoor de buurt gekend is, wat u daar kan vinden, bepaalde gebouwen en plaatsen, stelt u het volgende: "de plaats is goed, goede zaken, Hausa, ze kleden zich met grote caps, ze bedekken hun haar, hun gezicht, ze zijn gemaskerd. Je ziet enkel de ogen. Ze bedekken hun, ze wandelen niet met voeten, maar met paarden. Als je geen paarden hebt, gebruik je een auto, een machine" (cgvs p. 7). U vervolgens gevraagd naar wat u nog kan vertellen over uw buurt 'Cowry', zegt u: "de vrouwen van Hausa bedekken hun hele lichaam, ze dragen zwart, caps, shirts, je kan hun gezicht niet zien" (cgvs p. 7). U aangemoedigd om meer te vertellen, of er behalve de mensen nog andere zaken zijn die je er kan vinden, zegt u: "ze hebben goede gebouwen, maar we gaan daar niet, de mensen zijn Moslim. Je mag niet met hun praten. Enkel Christenen praten. Met Moslims praten we niet, ze bedekken hun lichaam. Als je uw lichaam niet bedekt, praten ze niet met u" (cgvs p. 7). Vervolgens weet u plots wel dat er een goede school is, een Moslim school, doch herinnert u zich niet de naam want u bent er niet zelf naar school gegaan (cgvs p. 8). U een allerlaatste maal gevraagd of er andere zaken zijn die je in 'Cowry' kan vinden, stelt u enkel dat ze dieren hebben zoals schapen, ze verhandelen die dieren, zoals schapen, geiten, ze hebben al die dingen, dat is in Kano, geiten, ram (cgvs p. 8). Het is opmerkelijk dat u beweert gedurende meer dan tien jaar in Cowry te hebben gewoond en dat u er geenszins in slaagt om een beeld te schetsen van de buurt waar u toen zou hebben verbleven.

U legde ook erg onsamenhangende verklaringen af over waar Cowry zich precies bevindt ten opzichte van Kano stad. Gevraagd hoe ver Cowry van Kano stad verwijderd is, antwoordt u aanvankelijk "Het is niet ver" (cgvs, p.4), maar wanneer u daarop gevraagd wordt hoe ver het te voet is, repliceert u in strijd met uw vorige verklaring "Het is heel ver te voet. 2u of 1u reizen te voet" (cgvs p. 4). Wanneer u later

wordt gevraagd of u ooit in de stad Kano woonde, antwoordt u 'Ik weet niet of het de stad is, ik weet dat de buurt Cowry is. Kano is een grote stad, het is geen dorp (cgvs p. 6). Toen opgemerkt werd dat u bij de DVZ verklaarde dat u in de stad Kano woonde, in de wijk Kire, antwoordt u "Ja Cowry. De stad is Kano, maar we bleven in Cowry. Is het een grote stad of niet, ik weet het niet" (cgvs p. 6). Nog later tijdens het gehoor, wanneer u gevraagd wordt of Kano enkel een stad of ook een staat is, antwoordt u "Het is een staat". Op de vraag of het een staat en een stad is, repliceert u "Ja het is een staat. Ik weet niet of het een stad of een staat is, het is een staat. Ik geloof dat het een stad is (cgvs p. 24-25). Daarop gevraagd of u in de stad woonde of in een dorp, antwoordt u "In de stad". Wanneer ter verduidelijking gevraagd wordt "De stad van Kano ?", antwoordt u "Ja". Het overtuigt niet dat u telkens andere verklaringen aflegt over uw precieze woonplaats en over de situering ervan.

Wanneer u vragen worden gesteld over Kano stad, blijkt uw kennis hierover ondermaats. Zo stelt u dat er geen universiteiten in Kano stad zouden zijn (cgvs p. 11). Uit onze informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel dat er meerdere universiteiten zijn te Kano, die allen specifieke namen dragen. Een ziekenhuis zou er volgens u wel in Kano zijn gevestigd, evenwel kan u het niet benoemen en er geen informatie over geven (cgvs p. 11). Naar uw mening zou ook een treinstation niet aanwezig zijn in Kano stad (cgvs p. 13). Evenwel blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat er wel degelijk een treinstation is te Kano, en er treinverbindingen zijn naar Lagos. Ook een luchthaven zou niet aanwezig zijn in Kano stad (cgvs p. 13). U hebt zelfs nog nooit gehoord van de naam 'Mallam Aminu' (cgvs p. 13), wat volgens onze informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, de internationale luchthaven in Kano stad zou zijn, genoemd naar de politicus Aminu Kato. Het is opmerkelijk dat u wel weet dat de stad Abuja een luchthaven heeft (cgvs p. 25), maar dat u niet op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van een internationale luchthaven in Kano stad, een plaats waar u meer dan tien jaar zou hebben gewoond. U stelt zelfs letterlijk: "In Abuja wel, er is geen luchthaven in Kano" (cgvs p. 25). U ermee geconfronteerd dat er volgens onze informatie wel degelijk een treinstation en een luchthaven aanwezig zijn in Kano stad, stelt u het volgende: "Ik ben niet naar het treinstation gegaan, ik weet het niet. Er zijn lange blokken, ik weet niet of het een treinstation of luchthaven is. Ik weet dat er een luchthaven in Abuja is" (cgvs p. 26). U gevraagd naar of het niet vreemd is dat u weet dat er een luchthaven is in Abuja maar niet in Kano stad waar u woonde, stelt u: "neen dat weet ik niet. Ik ben niet naar het treinstation gegaan" (cgvs p. 27).

Ook de aan u opgeworpen tradities en gebruiken, kan u niet plaatsen. Zo weet u niet wat 'Dalla Hill' zou kunnen betekenen (cgvs p. 11). U stelt hieromtrent het volgende: "Neen. Ik denk een hoge steen, in Kano zie je hoge stenen. Niet deze plaats, als we van Italië kwamen, zeiden ze Kano steen is heel hoog, misschien is het dat, ik probeer me te herinneren wat het was" (cgvs p. 11). Het dient evenwel opgemerkt dat, zo blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier, Dala Hill een heuvel is te Kano die men kan opgaan met behulp van een trap van 999 treden, en dat de stad Kano oorspronkelijk 'Dala' genoemd werd, naar deze heuvel, waarop de oude stad Kano gebouwd is. Ook 'Kofar Mata' zegt u helemaal niets. U repliceert hierop dat u misschien bent vergeten wat het is of dat ze het daar misschien niet zo noemen (cgvs p. 12). Volgens onze informatie zijn de Kofar Mata Dye pits een historische plaats voor de mensen van Kano. Het werd in 1948 opgericht en is gesitueerd in het centrum van de stad. De pits zijn één van de meest fascinerende aspecten van de oude stad. Ze worden gebruikt om kledij mee te kleuren. Het zou ook als medicijn kunnen worden gebruikt.

Buiten de volgens u beweerde buurt 'Cowry' waar u meer dan tien jaar zou hebben gewoond, slaagt u er ook allesbehalve in om de verdere omgeving van deze buurt te omschrijven. Zo weet u niet welke andere plaatsen er in Kano zouden zijn. U stelt dat u dat niet weet, u de namen niet kent, u zou enkel uw plaats kennen, u werkte in de Cowry markt (cgvs p. 9). U gevraagd naar namen van straten in Kano, luidt uw antwoord wederom 'neen' (cgvs p. 14). Het enige wat u vervolgens toch kan vermelden, is 'Obiya straat, zoiets' (cgvs p. 14). Meer nog, u gevraagd naar andere straatnamen, stelt u het volgende: "Ik kan het me niet herinneren. Ik ken niet veel van Kano, ik bleef er niet lang. Ik bleef bij grootmoeder in Benin, daar ken ik veel, maar in Kano niet" (cgvs p. 15). U ermee geconfronteerd dat u toch meer dan tien jaar in Kano verbleef, stelt u gewoon "zoiets ja" (cgvs p. 15). U vervolgens gevraagd dat u daar dan toch lang woonde, stelt u dat u niet buiten ging (cgvs p. 15). U er vervolgens wederom mee geconfronteerd dat u toch onder andere naar de markt ging, luidt uw antwoord "ja" (cgvs p. 15). U ermee geconfronteerd dat u dan nog geen straatnamen kent, stelt u enkel "neen" (cgvs p. 15). U gevraagd naar naburige dorpen nabij Kano stad, vermeldt u enkel 'Dadinkowa' (cgvs p. 15). Andere zou u wederom niet kennen omdat u niet buiten ging (cgvs p. 15). Er dient opgemerkt te worden dat Dadin Kowa gelegen is in Gombe state en dat dit allesbehalve een naburig dorp van Kano stad betreft (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U gevraagd naar steden in Kano State, zegt u "Jogs, Abuja en Kogi" (cgvs p. 15). Hierbij dient er opgemerkt te worden dat Kogi State een andere staat in Nigeria is, Abuja de hoofdstad van Nigeria is en valt onder de Federal Capital Territory en dat Jos de hoofdstad van de staat Plateau betreft (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op de vraag naar de hoofdstad van Kano State en de gouverneur van Kano Staat, moet u wederom het

antwoord schuldig blijven (cgvs p. 15). Ook de staten die naast Kano state liggen, kan u niet opsommen (cgvs p. 15).

Omtrent de ommuring van Kano Stad en het oud en het nieuw deel, blijft u ook heel vaag. U gevraagd naar of Kano stad ommuurd is, stelt u eerst "neen er is geen muur zoals dit, misschien als je uw huis hebt afgewerkt, kan je een muur gebruiken om uw huis af te bakenen, we noemen het 'fence' (cgvs p. 12). U gevraagd naar of er een fence of muur rond Kano stad is, zegt u nu plots "ja ja" (cgvs p. 12). U de vraag gesteld hoe dit er dan uit ziet, zegt u dat ze blokken, cement gebruiken (cgvs p. 12). U even verduidelijkt dat de vraag niet over de huizen gaat, maar of er al dan niet een omheining rond de stad is, verandert u weer uw antwoord en stelt u neen neen (cgvs p. 12). U gevraagd of er een poort rond Kano stad is, zegt u dat de hoge stenen als poort kunnen worden gebruikt om te ze omheinen, zodat iemand er niet binnen kan (cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen of er dan een poort is, zegt u niet errond, maar op bepaalde plaatsen zijn er poorten (cgvs p. 12). U gevraagd of het er niet helemaal rond gaat, stelt u neen niet helemaal errond (cgvs p. 12). Gevraagd naar, op plaatsen waar er een poort is, hoe deze er dan uit ziet, weet u enkel dat het hoog is en dat ze misschien ijzer gebruiken om de poort te maken (cgvs p. 12). U gevraagd hoeveel poorten er zijn, antwoordt u: "ze doen het errond zoals hier, om plaatsen af te bakenen waar je niet binnen kan" (cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen waarom je bepaalde plaatsen niet binnen kan, stelt u dit niet te weten (cgvs p. 13). Ook op de vraag op welke plaatsen er poorten zijn, moet u het antwoord schuldig blijven. U stelt immers: "ik weet het niet, ik woon er niet dichtbij, ik zag het als we passeren, het is niet mijn kant" (cgvs p. 13). Gepeild naar of de poorten namen hebben, zegt u "neen, ik weet het niet of ze poorten hebben, of ze namen hebben" (cgvs p. 13). U vervolgens gevraagd naar of Kano een oud en een nieuw deel heeft, stelt u volmondig "ja, ze hebben een oud en een nieuw, mijn vader werkte er, hij was in de nieuwe plaats" (cgvs p. 13). Evenwel gevraagd naar welke oude wijken en welke nieuwe wijken zijn, kan u wederom niet antwoorden (cgvs p. 13). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de (oude) stad Kano vroeger ommuurd was, en de toegangspoorten op heden nog steeds bestaan. Uw kennis hieromtrent komt eerder ingestudeerd, over, immers indien er meer gedetailleerd vragen worden gesteld, dient u het antwoord schuldig te blijven.

Er werd u naar het einde van het gehoor toe, nogmaals de vraag gesteld of u zeker bent dat u van Kano stad naar Europa bent gekomen, gezien u er niet veel in detail over kan vertellen. Uw antwoord hierop luidde als volgt: 'ik heb er niet lang gewoond' (cgvs p. 22). U nogmaals ermee geconfronteerd dat u er toch tien jaar hebt gewoond, zegt u enkel "ja" (cgvs p. 23). U opgeworpen dat dit toch een lange tijd is, stelt u nogmaals dat u niet buiten kwam, u mocht niet buiten komen van uw vader (cgvs p. 23). Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor de gebrekkige kennis van uwentwege omtrent Kano stad, een plaats waar u beweert meer dan tien jaar te hebben gewoond. Bovendien heeft u zelf aangegeven dat u ging werken op de markt, bent u naar het ziekenhuis gegaan om uw vader te bezoeken, bent u naar uw tante getrokken die eveneens in Kano stad woont. Dergelijke verklaringen omtrent verplaatsingen doorheen Kano stad stemmen niet overeen met de door u voorgehouden beperkte bewegingsvrijheid.

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u reeds op 04 mei 2016 in België bent aangekomen en u pas op 29 augustus 2016, of zijnde bijna vier maanden later, asiel heeft aangevraagd. Uw uitleg hieromtrent luidt: "Omdat ik niemand heb, ik wist niet hoe het te doen. Het is mijn vriend Filip die me zei hoe ik asiel moest aanvragen". Dit is geen afdoende verklaring waarom u pas na vier maanden de bescherming van de autoriteiten zou inroepen. Meer nog, rekening houdend met de vaststelling dat u pas na bijna vier maanden verblijf in België besloot asiel aan te vragen, dienen er ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken dat u ooit in Cowry of in de stad Kano, staat Kano, te Nigeria, gewoond zou hebben. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan het door u geopperd asielrelaas, noch aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, meer bepaald uw verklaarde vrees voor Boko Haram in Kano stad.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. De zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram betreffen hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitief van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde geen documenten neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit, noch ter ondersteuning van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/2, 48/3, 48/4 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) *"al dan niet in combinatie met"* artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de *"beginselen van behoorlijk bestuur"*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Wat betreft de door u opgeworpen problemen betreft, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ten eerste kan het volgende worden opgemerkt in verband met uw nationaliteit. U verklaarde aanvankelijk bij het indienen van uw asielaanvraag de Ghanese nationaliteit te bezitten (zie bijlage 26 dd. 29 augustus 2016). U paste uw nationaliteit aan naar Nigeriaanse tijdens het gehoor door de DVZ (zie gehoor dvz dd. 2 september 2016, ptn. 5 en 6). Wanneer u tijdens het gehoor door het CGVS werd gevraagd hoe het komt dat u eerst Ghana zei, antwoordt u "Ik wilde het niet vertellen, ik wist niet dat het politie was, ik was verrast dat het politie was." (cgvs p. 8). Dit vormt echter geen (afdoende) verantwoording voor het verbergen van uw (echte) nationaliteit. Deze vaststelling hypothekeert in negatieve zin de waarachtigheid van het geheel van uw verklaringen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u de door u geopperde afkomst uit Cowry te Nigeria gelegen in de staat Kano, absoluut niet geloofwaardig heeft weten te maken, en derhalve evenmin het door u geopperd asielrelaas. U gevraagd naar welke talen er allemaal worden gesproken in Kano, stelt u het volgende: "Het is geen Igbo, geen Engels, ze spreken, ze hebben hun eigen taal, hoe noemt het ook alweer. Kano heeft een eigen taal, Europa heeft zijn eigen taal,... dat is hoe het is" (gehoorverslag CGVS dd. 14 september 2016 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3). Vervolgens kan u toch op de naam

Hausa komen, maar geeft u toe niet te weten hoe u het spelt en spreekt (cgvs p. 3). U gevraagd of u wat over uw buurt kan vertellen in 'Cowry', wat er daar allemaal te vinden is, of er daar gebouwen of belangrijke zaken zijn, vermeldt u 'Papa Emeka', die een buur van u was (CGVS p. 7). U gevraagd naar andere zaken over uw buurt, zegt u simpelweg 'neen' (cgvs p. 7). Gepolst naar wat u ziet als u uw huis in Cowry verlaat, zegt u wederom 'niets' (cgvs p. 7). U de vraag verduidelijkt, meer bepaald waarvoor de buurt gekend is, wat u daar kan vinden, bepaalde gebouwen en plaatsen, stelt u het volgende: "de plaats is goed, goede zaken, Hausa, ze kleden zich met grote caps, ze bedekken hun haar, hun gezicht, ze zijn gemaskerd. Je ziet enkel de ogen. Ze bedekken hun, ze wandelen niet met voeten, maar met paarden. Als je geen paarden hebt, gebruik je een auto, een machine" (cgvs p. 7). U vervolgens gevraagd naar wat u nog kan vertellen over uw buurt 'Cowry', zegt u: "de vrouwen van Hausa bedekken hun hele lichaam, ze dragen zwart, caps, shirts, je kan hun gezicht niet zien" (cgvs p. 7). U aangemoedigd om meer te vertellen, of er behalve de mensen nog andere zaken zijn die je er kan vinden, zegt u: "ze hebben goede gebouwen, maar we gaan daar niet, de mensen zijn Moslim. Je mag niet met hun praten. Enkel Christenen praten. Met Moslims praten we niet, ze bedekken hun lichaam. Als je uw lichaam niet bedekt, praten ze niet met u" (cgvs p. 7). Vervolgens weet u plots wel dat er een goede school is, een Moslim school, doch herinnert u zich niet de naam want u bent er niet zelf naar school gegaan (cgvs p. 8). U een allerlaatste maal gevraagd of er andere zaken zijn die je in 'Cowry' kan vinden, stelt u enkel dat ze dieren hebben zoals schapen, ze verhandelen die dieren, zoals schapen, geiten, ze hebben al die dingen, dat is in Kano, geiten, ram (cgvs p. 8). Het is opmerkelijk dat u beweert gedurende meer dan tien jaar in Cowry te hebben gewoond en dat u er geenszins in slaagt om een beeld te schetsen van de buurt waar u toen zou hebben verbleven.

U legde ook erg onsamenhangende verklaringen af over waar Cowry zich precies bevindt ten opzichte van Kano stad. Gevraagd hoe ver Cowry van Kano stad verwijderd is, antwoordt u aanvankelijk "Het is niet ver" (cgvs, p.4), maar wanneer u daarop gevraagd wordt hoe ver het te voet is, repliceert u in strijd met uw vorige verklaring "Het is heel ver te voet. 2u of 1u reizen te voet" (cgvs p. 4). Wanneer u later wordt gevraagd of u ooit in de stad Kano woonde, antwoordt u "Ik weet niet of het de stad is, ik weet dat de buurt Cowry is. Kano is een grote stad, het is geen dorp (cgvs p. 6). Toen opgemerkt werd dat u bij de DVZ verklaarde dat u in de stad Kano woonde, in de wijk Kire, antwoordt u "Ja Cowry. De stad is Kano, maar we bleven in Cowry. Is het een grote stad of niet, ik weet het niet" (cgvs p. 6). Nog later tijdens het gehoor, wanneer u gevraagd wordt of Kano enkel een stad of ook een staat is, antwoordt u "Het is een staat". Op de vraag of het een staat en een stad is, repliceert u "Ja het is een staat. Ik weet niet of het en stad of een staat is, het is een staat. Ik geloof dat het een stad is (cgvs p. 24-25). Daarop gevraagd of u in de stad woonde of in een dorp, antwoordt u "In de stad". Wanneer ter verduidelijking gevraagd wordt "De stad van Kano ?", antwoordt u "Ja". Het overtuigt niet dat u telkens andere verklaringen aflegt over uw precieze woonplaats en over de situering ervan.

Wanneer u vragen worden gesteld over Kano stad, blijkt uw kennis hierover ondermaats. Zo stelt u dat er geen universiteiten in Kano stad zouden zijn (cgvs p. 11). Uit onze informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel dat er meerdere universiteiten zijn te Kano, die allen specifieke namen dragen. Een ziekenhuis zou er volgens u wel in Kano zijn gevestigd, evenwel kan u het niet benoemen en er geen informatie over geven (cgvs p. 11). Naar uw mening zou ook een treinstation niet aanwezig zijn in Kano stad (cgvs p. 13). Evenwel blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat er wel degelijk een treinstation is te Kano, en er treinverbindingen zijn naar Lagos. Ook een luchthaven zou niet aanwezig zijn in Kano stad (cgvs p. 13). U hebt zelfs nog nooit gehoord van de naam 'Mallam Aminu' (cgvs p. 13), wat volgens onze informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, de internationale luchthaven in Kano stad zou zijn, (...). Het is opmerkelijk dat u wel weet dat de stad Abuja een luchthaven heeft (cgvs p. 25), maar dat u niet op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van een internationale luchthaven in Kano stad, een plaats waar u meer dan tien jaar zou hebben gewoond. U stelt zelfs letterlijk: "In Abuja wel, er is geen luchthaven in Kano" (cgvs p. 25). U ermee geconfronteerd dat er volgens onze informatie wel degelijk een treinstation en een luchthaven aanwezig zijn in Kano stad, stelt u het volgende: "Ik ben niet naar het treinstation gegaan, ik weet het niet. Er zijn lange blokken, ik weet niet of het een treinstation of luchthaven is. Ik weet dat er een luchthaven in Abuja is" (cgvs p. 26). U gevraagd naar of het niet vreemd is dat u weet dat er een luchthaven is in Abuja maar niet in Kano stad waar u woonde, stelt u: "neen dat weet ik niet. Ik ben niet naar het treinstation gegaan" (cgvs p. 27).

Ook de aan u opgeworpen tradities en gebruiken, kan u niet plaatsen. Zo weet u niet wat 'Dalla Hill' zou kunnen betekenen (cgvs p. 11). U stelt hieromtrent het volgende: "Neen. Ik denk een hoge steen, in Kano zie je hoge stenen. Niet deze plaats, als we van Italië kwamen, zeiden ze Kano steen is heel hoog, misschien is het dat, ik probeer me te herinneren wat het was" (cgvs p. 11). Het dient evenwel opgemerkt dat, zo blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier, Dala Hill een heuvel is te Kano die men kan opgaan met behulp van een trap van 999 treden, en dat de stad Kano oorspronkelijk 'Dala' genoemd werd, naar deze heuvel, waarop de oude stad Kano gebouwd is.

Ook 'Kofar Mata' zegt u helemaal niets. U repliceert hierop dat u misschien bent vergeten wat het is of dat ze het daar misschien niet zo noemen (cgvs p. 12). Volgens onze informatie zijn de Kofar Mata Dye pits een historische plaats voor de mensen van Kano. Het werd in 1948 opgericht en is gesitueerd in het centrum van de stad. De pits zijn één van de meest fascinerende aspecten van de oude stad. Ze worden gebruikt om kledij mee te kleuren. (...)

Buiten de volgens u beweerde buurt 'Cowry' waar u meer dan tien jaar zou hebben gewoond, slaagt u er ook allesbehalve in om de verdere omgeving van deze buurt te omschrijven. Zo weet u niet welke andere plaatsen er in Kano zouden zijn. U stelt dat u dat niet weet, u de namen niet kent, u zou enkel uw plaats kennen, u werkte in de Cowry markt (cgvs p. 9). U gevraagd naar namen van straten in Kano, luidt uw antwoord wederom 'neen' (cgvs p. 14). Het enige wat u vervolgens toch kan vermelden, is 'Obiya straat, zoiets' (cgvs p. 14). Meer nog, u gevraagd naar andere straatnamen, stelt u het volgende: "Ik kan het me niet herinneren. Ik ken niet veel van Kano, ik bleef er niet lang. Ik bleef bij grootmoeder in Benin, daar ken ik veel, maar in Kano niet" (cgvs p. 15). U ermee geconfronteerd dat u toch meer dan tien jaar in Kano verbleef, stelt u gewoon "zoiets ja" (cgvs p. 15). U vervolgens gevraagd dat u daar dan toch lang woonde, stelt u dat u niet buiten ging (cgvs p. 15). U er vervolgens wederom mee geconfronteerd dat u toch onder andere naar de markt ging, luidt uw antwoord "ja" (cgvs p. 15). U ermee geconfronteerd dat u dan nog geen straatnamen kent, stelt u enkel "neen" (cgvs p. 15). (...). U gevraagd naar steden in Kano State, zegt u "Jogs, Abuja en Kogi" (cgvs p. 15). Hierbij dient er opgemerkt te worden dat Kogi State een andere staat in Nigeria is, Abuja de hoofdstad van Nigeria is (...) en dat Jos de hoofdstad van de staat Plateau betreft (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Op de vraag naar de hoofdstad van Kano State en de gouverneur van Kano Staat, moet u wederom het antwoord schuldig blijven (cgvs p. 15). Ook de staten die naast Kano state liggen, kan u niet opsommen (cgvs p. 15).

Omtrent de ommuring van Kano Stad en het oud en het nieuw deel, blijft u ook heel vaag. U gevraagd naar of Kano stad ommuurd is, stelt u eerst "neen er is geen muur zoals dit, misschien als je uw huis hebt afgewerkt, kan je een muur gebruiken om uw huis af te bakenen, we noemen het 'fence' (cgvs p. 12). U gevraagd naar of er een fence of muur rond Kano stad is, zegt u nu plots "ja ja" (cgvs p. 12). U de vraag gesteld hoe dit er dan uit ziet, zegt u dat ze blokken, cement gebruiken (cgvs p. 12). U even verduidelijkt dat de vraag niet over de huizen gaat, maar of er al dan niet een omheining rond de stad is, verandert u weer uw antwoord en stelt u neen neen (cgvs p. 12). U gevraagd of er een poort rond Kano stad is, zegt u dat de hoge stenen als poort kunnen worden gebruikt om te ze omheinen, zodat iemand er niet binnen kan (cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen of er dan een poort is, zegt u niet errond, maar op bepaalde plaatsen zijn er poorten (cgvs p. 12). U gevraagd of het er niet helemaal rond gaat, stelt u neen niet helemaal errond (cgvs p. 12). Gevraagd naar, op plaatsen waar er een poort is, hoe deze er dan uit ziet, weet u enkel dat het hoog is en dat ze misschien ijzer gebruiken om de poort te maken (cgvs p. 12). U gevraagd hoeveel poorten er zijn, antwoordt u: "ze doen het errond zoals hier, om plaatsen af te bakenen waar je niet binnen kan" (cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen waarom je bepaalde plaatsen niet binnen kan, stelt u dit niet te weten (cgvs p. 13). Ook op de vraag op welke plaatsen er poorten zijn, moet u het antwoord schuldig blijven. U stelt immers: "ik weet het niet, ik woon er niet dichtbij, ik zag het als we passeren, het is niet mijn kant" (cgvs p. 13). Gepeild naar of de poorten namen hebben, zegt u "neen, ik weet het niet of ze poorten hebben, of ze namen hebben" (cgvs p. 13). U vervolgens gevraagd naar of Kano een oud en een nieuw deel heeft, stelt u volmondig "ja, ze hebben een oud en een nieuw, mijn vader werkte er, hij was in de nieuwe plaats" (cgvs p. 13). Evenwel gevraagd naar welke oude wijken en welke nieuwe wijken zijn, kan u wederom niet antwoorden (cgvs p. 13). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de (oude) stad Kano vroeger ommuurd was, en de toegangspoorten op heden nog steeds bestaan. Uw kennis hieromtrent komt eerder ingestudeerd, over, immers indien er meer gedetailleerd vragen worden gesteld, dient u het antwoord schuldig te blijven.

Er werd u naar het einde van het gehoor toe, nogmaals de vraag gesteld of u zeker bent dat u van Kano stad naar Europa bent gekomen, gezien u er niet veel in detail over kan vertellen. Uw antwoord hierop luidde als volgt: 'ik heb er niet lang gewoond' (cgvs p. 22). U nogmaals ermee geconfronteerd dat u er toch tien jaar hebt gewoond, zegt u enkel "ja" (cgvs p. 23). U opgeworpen dat dit toch een lange tijd is, stelt u nogmaals dat u niet buiten kwam, u mocht niet buiten komen van uw vader (cgvs p. 23). Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor de gebrekkige kennis van uwentwege omtrent Kano stad, een plaats waar u beweert meer dan tien jaar te hebben gewoond. Bovendien heeft u zelf aangegeven dat u ging werken op de markt, bent u naar het ziekenhuis gegaan om uw vader te bezoeken, bent u naar uw tante getrokken die eveneens in Kano stad woont. Dergelijke verklaringen omtrent verplaatsingen doorheen Kano stad stemmen niet overeen met de door u voorgehouden beperkte bewegingsvrijheid.

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u reeds op 04 mei 2016 in België bent aangekomen en u pas op 29 augustus 2016, of zijnde bijna vier maanden later, asiel heeft aangevraagd. Uw uitleg hieromtrent luidt: "Omdat ik niemand heb, ik wist niet hoe het te doen. Het is mijn vriend Filip die me zei

hoe ik asiel moest aanvragen". Dit is geen afdoende verklaring waarom u pas na vier maanden de bescherming van de autoriteiten zou inroepen. Meer nog, rekening houdend met de vaststelling dat u pas na bijna vier maanden verblijf in België besloot asiel aan te vragen, dienen er ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken dat u ooit in Cowry of in de stad Kano, staat Kano, te Nigeria, gewoond zou hebben. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan het door u geopperd asielaanvraag, noch aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, meer bepaald uw verklaarde vrees voor Boko Haram in Kano stad.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. De zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram betreffen hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitief van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde geen documenten neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit, noch ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, vinden allen steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster benadrukt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening hield met haar profiel en geeft aan laaggeschoold te zijn en een slecht niveau van Engels te hebben zoals blijkt uit haar verklaringen en te zijn opgevoed en te hebben gewoond in een arme buurt. Verzoekster toont echter niet aan dat laaggeschooldheid en de buurt waar zij is opgevoegd en gewoond heeft de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is haar eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoekster kennelijk kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat zij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over de plaats waar zij beweert meer dan tien jaar te hebben verbleven. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen schoolse kennis vereist. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Wat betreft verzoeksters niveau van Engels blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster zelf heeft aangegeven de bijstand van een tolk Engels te willen (stuk 11, bijlage 26). Ook gaf verzoekster tijdens het gehoor aan dat zij de dossierbehandelaar goed begreep en stelde zelf de talen Ibo en Engels te spreken (stuk 5, gehoorverslag, p. 2, 3). Verzoekster geeft een warrig betoog omtrent het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stellende dat *"de protection officer direct van het Engels naar het Nederlands vertaald bij het opschrijven van het verhoor; Dat bijgevolg de indruk betreffende het niveau van verzoekster in Engels en haar scholing, de sfeer van de verklaringen van verzoekster verloren lopen; (stuk 6) dit is ook de reden voor de welke verzoekster de bijstand van een Ibo tolk vraagt"*. Voor zover verzoekster hiermee te kennen wil geven dat zij zich beter kan uitdrukken met een Ibo tolk en niet in het Engels wordt erop gewezen dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat verzoekster op enig moment te kennen heeft gegeven dat haar Engels ontoereikend was om de dossierbehandelaar te begrijpen of om haar eigen verklaringen te kunnen afleggen. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoekster kennelijk kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. De verwijzing naar een eigen opgesteld verslag van dit gehoor (stuk 6 bij het verzoekschrift) kan hier geen afbreuk aan doen. Voor zover verzoekster hiermee wil aantonen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd, wordt vooreerst opgemerkt dat de afgevaardigde-ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er geen persoonlijk belang bij heeft dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002). Verzoekster bewijst *in casu* niet het tegendeel.

Voorts wijst verzoekster erop dat zij gedurende tien jaar amper naar buiten kwam omdat zij een christen is en geen moslim en omdat haar vader politieman is, zij enkel de straten rond haar huis kent, geen

vrienden of kennissen had en de markt slechts een straat verder is waar haar vader die zeer strikt was, haar naartoe bracht met de motor en haar ook kwam halen. Daarnaast stelt zij dat de veiligheidssituatie in Kano de laatste jaren zo moeilijk was dat zij moeilijk naar buiten kon en verwijst zij dienaangaande naar persartikels waarin bericht wordt over de moord van een vrouw omwille van beledigingen van de profeet. De Raad stelt echter vast dat verzoekster met een dergelijk betoog een eerder geïsoleerd bestaan naar voor brengt, teneinde zo haar verstrekkende onwetendheid te verklaren.

Dit is evenwel geen afdoende verklaring voor de gebrekkige kennis van verzoekster omtrent Kano stad, een plaats waar zij beweert meer dan tien jaar te hebben gewoond (stuk 5, gehoorverslag, p. 4, 14). Bovendien heeft zij zelf aangegeven dat zij ging werken op de markt (stuk 5, gehoorverslag, p. 8), naar het ziekenhuis is gegaan om haar vader te bezoeken (stuk 9, vragenlijst, vraag 3.5), naar haar tante is getrokken die eveneens in Kano stad woont (stuk 5, gehoorverslag, p. 19), zij blijkbaar voorbij de toegangspoorten is geweest (stuk 5, gehoorverslag, p. 12) en naar de kerk ging (stuk 5, gehoorverslag, p. 13). Dergelijke verklaringen omtrent verplaatsingen doorheen Kano stad stemmen niet overeen met de door haar voorgehouden beperkte bewegingsvrijheid. Het argument dat haar vader haar met de motor naar de markt bracht en haar daar kwam halen vindt overigens geen grondslag in het administratief dossier. Ook waar zij aangeeft dat zij enkel de straten rond haar huis kent, moet worden opgemerkt dat zij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eerst te kennen gaf dat zij geen namen van straten kent om dan enkel de "Obiya straat" te vermelden om vervolgens te verklaren dat zij zich geen straatnamen van Kano kan herinneren (stuk 5, gehoorverslag, p.14). Verzoekster slaagt er niet in haar onwetendheid te verschonen of te verklaren. Het is niet aannemelijk dat verzoekster dermate onwetend is omtrent elementaire aspecten van de plaats waar zij beweert meer dan 10 jaar te zijn verbleven.

Waar verzoekster naar de elementen die zij wel weet verwijst omdat deze naar eigen aangegeven op haar intellectueel niveau liggen en naar een kaart afkomstig uit Google Maps van "KAWRY", waaruit zou blijken dat er een markt is (stuk 5 bij het verzoekschrift), kan zij geen afbreuk doen aan de talrijke onwetendheden omtrent de dagelijkse realiteit binnen de stad waarvan zij beweert meer dan tien jaar te hebben gewoond. Dit verschoont haar onwetendheid met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangetoonde onwetendheid van bepaalde elementaire aspecten uit de dagelijkse realiteit dan ook niet. Hierbij moet nog worden opgemerkt dat, waar zij in haar verzoekschrift nog aangeeft dat zij tijdens het gehoor heeft aangegeven dat zij niet wist of het treinstation personen kon vervoeren, maar wel te kennen gaf dat zij blokken heeft "zien passeren", moet worden opgemerkt dat verzoekster eerder tijdens hetzelfde gehoor had aangegeven dat er geen treinstation was in Kano (stuk 5, gehoorverslag, p. 13).

Het argument dat de vragen van de protection officer veelal gericht waren op de "moslimse" cultuur en niet de katholieke cultuur waarvan verzoekster afkomstig wordt niet *in concreto* uitgewerkt door verzoekster. De Raad stelt vast dat het evenmin grondslag vindt in het administratief dossier. De gestelde vragen hebben in hoofdzaak betrekking op de nabije omgeving van haar beweerde verblijfplaats en tradities en gebruiken.

Verzoekster ontwikkelt in onderhavig verzoekschrift een geheel nieuw feitenrelaas te beginnen vanaf haar vertrek uit Nigeria en geeft in een tweede onderdeel van haar middel aan dat zij haar identiteit en nationaliteit aan de politie niet heeft durven geven omdat zij een slachtoffer is van mensenhandel en dat zij bedreigd werd door het netwerk. Zij voegt bij het verzoekschrift een e-mail bericht van PAG-ASA vzw, Centrum voor slachtoffers van mensenhandel, waaruit blijkt dat zij na het nemen van de bestreden beslissing aan de medewerker van het Centrum verklaard heeft dat ze voor haar vertrek een voodooritueel moest ondergaan alsook moest beloven dat ze niets aan de officiële instanties zou vertellen omtrent de omstandigheden en doel van haar reis naar Europa. In het verzoekschrift verduidelijkt zij dat zij werd bedreigd door haar "mama" door middel van voodoo en met de dood en dat haar familie in Nigeria ook met de dood werd bedreigd en dat zij in geval van terugkeer het risico loopt op de dood ofwel zal dienen te werken in de prostitutie. Zij lijst vervolgens de elementen op waarvoor zij een risico loopt zijnde bedreigingen tot de dood, bedreigingen op de familie, voodoo bedreiging, seksuele uitbating, dood, aantasting van haar fysieke integriteit.

Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoekster deze elementen niet eerder heeft vermeld. Immers, van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Het feit dat verzoekster verscheidene elementen waarop zij thans haar asielaanvraag steunt niet bij aanvang van de asielprocedure vermeldt, doet afbreuk aan de

geloofwaardigheid ervan. Bovendien geeft verzoekster te kennen dat zij haar “echte” nationaliteit niet onmiddellijk kenbaar maakte en dit pas later deed op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat zij een slachtoffer is van mensenhandel en bedreigd werd door het netwerk, waardoor kan worden aangenomen dat zij ook deze problematiek kenbaar zou maken van bij aanvang van haar asielprocedure.

Het volstaat niet om thans in onderhavig verzoekschrift enkel te beweren dat dit de reden is waarom zij deze vrees “pas in beroep” koestert en zij “pas laat haar asielaanvraag indiende”. Verzoekster legt immers op geen enkele wijze uiteen waarom zij niet bij machte was om deze elementen eerder kenbaar te maken. Voor zover zij te kennen zou geven dat zij “onder de macht van een voodoo ritueel” stond en dit niet kon ontvluchten teneinde haar stilzwijgen te verschonen, verduidelijkt zij niet waarom zij thans wel dit relaas aan de asielinstanties zou kunnen vertellen. Verzoekster brengt evenmin elementen naar voor waaruit blijkt dat zij thans niet meer “onder de macht van dit voodoo ritueel” zou staan.

Het feit dat zij deze elementen nu pas naar voor brengt zonder enige afdoende en duidelijke verklaring hiervoor, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Het louter oplijsten van de talrijke risico's die zij thans beweert te lopen, waarvan zij voorheen geen enkele melding van gemaakt heeft en de mening lid te zijn van een sociale groep “vrouwen uit Nigeria” waar mensenrechten worden geschonden met de verwijzing naar een algemeen rapport dienaangaande volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Verzoekster maakt, gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar beweerde regio van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.6. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF